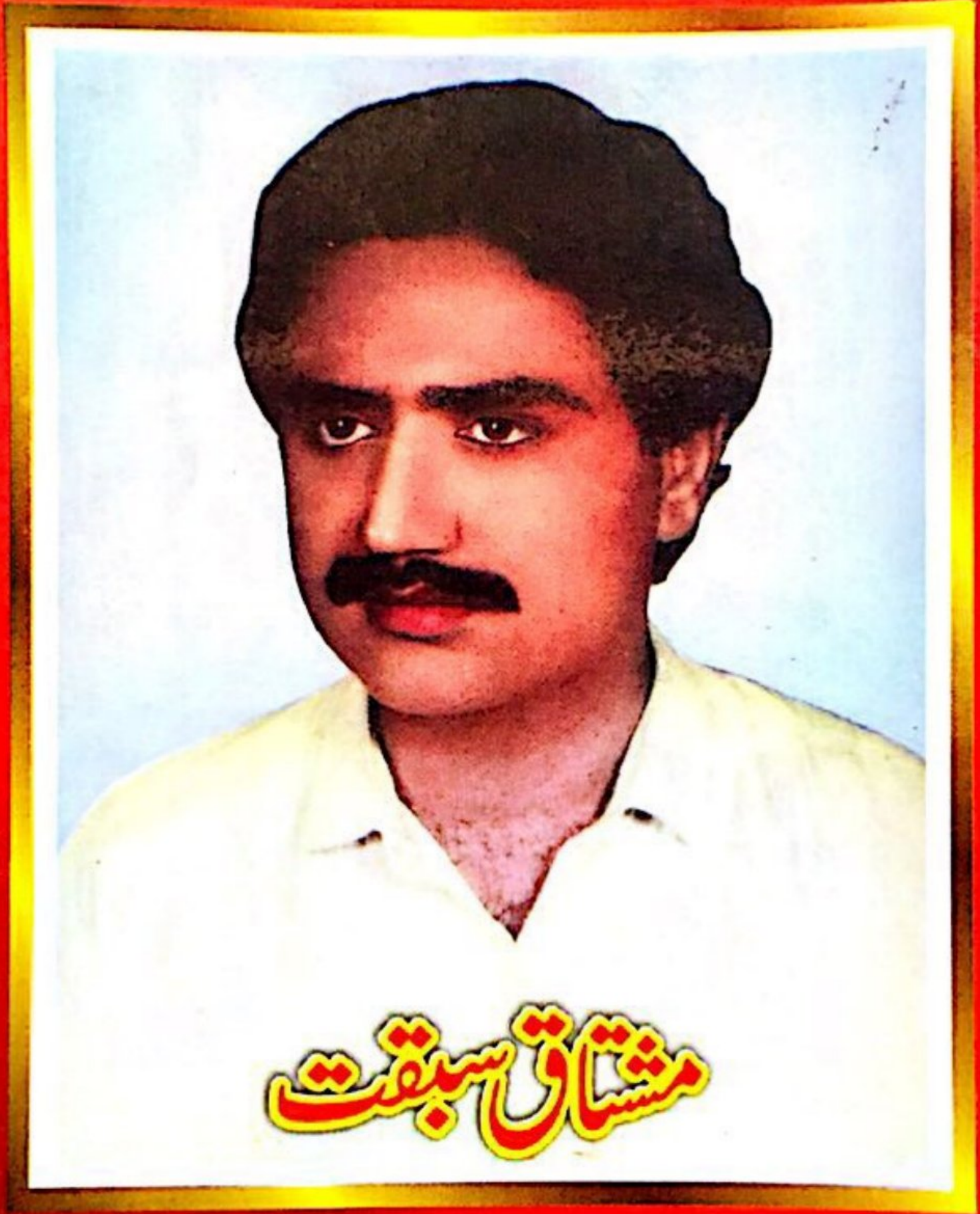

سبقت کے ڈیوٹی

جھوک پبلیشرز ملتان

M.Imran Khan(Multan)

سبقت دوہرے طے

شاعر

مشتاق سبقت

اڈا ترک والا پوسٹ آفس محمود کوٹ تحصیل کوٹ اڈو

ضلع مظفر گڑھ فون ۲۲۰۲۵۰ کوڈ ۶۶۱۔

ناشر

جھوک پبلشرز دولت گیٹ ملتان

ہیڈ: ۱۲ روپے

سبھی حق ناشر دے بہتہ، ہنٹیکرے ہن

کتاب دانال: — بوقت دے ڈوہڑے

شاعر: — مشتاق بخت

ناشر: — جھوک پبلشرز دولت گیٹ ملتان

تاریخ اشاعت: — ۳ ستمبر ۲۰۰۱ء

کتابت: — خادم حسین تاج

ہیہ: — ۱۲ روپے

زیراہ تمام

ایہ کتاب گرین تقمیر کلچرل ونگ نزد تحصیل پاور لعل پیر

محمد کوٹ ضلع مظفر گڑھ دے مالی تعاون نال شائع کیسی

گئی ہے۔

انتساب

اپنے پیکرے مرشد کریم
سید حضرت پیر سید محمد عبداللہ شاہ صاحب

المخروف

حضرت پیر سید عبدالغفور شاہ صاحب قادری نوشاہی

دے مال

مُشتاقِ بِنَفْت

||

saraikibooks.acw-614.com

آج سبقت رُج رُج پِن گھنسون
کہیں وسے بھانٹے آئے ہیں

(سبقت)

پسحی گالہ

سر آسکی ادب و بیج ڈوہڑا اتنی عروج تے تیج گئے جو آج
غزل گو شاعری ریس کرتے ڈوہڑا لکھدے پن عوام و بیج ڈوہڑا اتنی
مقبول تھی گے جیندی حد کاسنی۔ ہر نواں شاعر اپنی شاعری دی ابتداء
ڈوہڑے ٹول ای کریتے۔ ڈوہڑے کوں سر آسکی شاعری داباوا آدم
آہن۔ جیویں ڈوہڑے و سچ احمد خان طارق۔ اقبال سوکری آزاد شاہ
شمیم اچوی۔ شاکر شجاع آبادی۔ امان اللہ ارشدی مصطفیٰ خادم اپنا مقام
بنائے انویں مشتاق سبقت ڈوہڑا لکھتے سر آسکی ادب و بیج
اپنا مقام بنا لکھدے۔ مشتاق سبقت شاعری دے علاوہ بہوں چھا
انسان وی ہے جتنی تعریف کر تے کھٹ ہے۔ میڈی دعا ہے اللہ سیں
ایں توں وی زیادہ ترقی ڈیوس۔ آمین
دعاگو: ظہور دھریہ

ساکوں اپنے کول سڈا سیں ان پیدے شہر دی خاک تے سم گھنوں
 پیدے ناں دے نال عقیدت پیدیاں لعلیاں پرہ پرہ جسم گھنوں
 کچھ کو درمی سٹھوچ کا سے چانیدے شہر دیاں بگلیاں گھم گھنوں
 چلو پیدیں سبقت کہیں دے پیدارو وٹہ پاک ناں چم گھنوں

نسے واقف سیں آل سفر میں دے تھئی شاکھا ساٹھا پارت
 پنڈھ او کھلے عالم بربخ دا رہن او کھیاں جاہیں ساڈی پارت
 نہیں علیی عیب نہراں سن ساڈے عیب لکائیں ساڈی پارت
 بانہہ بکھر کے سبقت محشر وچ ساکوں پار چائیں ساڈی پارت

میڈے کرم دے وچ ہن سُن سُن کے تیدو تہر کیسی بھج آئی اں
 میں شہر ڈو شہر کیسی نہیں تیدو دہر کیسی بھج آئی اں
 سرچا کے اپنے عیباں دے اٹھ پھر کیسی بھج آئی اں
 میڈے سبقت ہر دے کج واکئی کر اہر کیسی بھج آئی اں

تیدے شہر نین دا شوق جو ہے ساکوں اپنے کول سدا سیں اں
 اسال جگ کے ناں تے نیس بندے ساکوں اپنے ناں تو اسیں اں
 اکھیں نولوں شہر مینے ہوں گئی اچھاں جو رہنا سیں اں
 تیدے در تے سبقت موت آوے ایہا کر منطو دھائیں اں

ہیں پندرہ بار فقیر اسماں درجان سُنجان تے آتے ہیں
 تائیں وانگ نی کئی لچپال ڈسیا کل دُنیاں جھان تے آتے ہیں
 سنیں نہ ٹھکراویں درائیں کوں بسن ہاں تے آتے ہیں
 آج سبقت رُج رُج پن گھنسون کہیں وسد جھان تے آتے ہیں

شالا سیں آں جھوک آباد رہی آج کرم دی خاص نگاہ منگداں
 نی چودے بار گناہاں دے پندھ ڈھیراے پل داساہ منگداں
 تھک مار کے آیاں دُنیا لوں تیدے دامن مہیہ پناہ منگداں
 ہتی سبقت کئی شے لور نہیں تیدے قد میں دفن دی جاہ منگداں

اساں سدر سدرے ل گئے ہیں بڑے نال نہجائیں ساڑھی پار ت سہی
 رے لے مال دمی بھال سن بھال کھٹھال رے لے مال کھٹھالیں ساڑھی پار ت سہی
 تیدی جھول دو مہنہ کروین کر دیا کھول شام سہجائیں ساڑھی پار ت سہی
 سیدے با جھول سہقت کسی کائے نی ساڑھے سر داسائیں ساڑھی پار ت سہی

بھلا کئیں درونج کے دھانہ ماروں کون بھلا ساڑھی کائے
 نائیں با جھنی سدا کئی ساڑھی ہے گالھ صفا ساڑھی کائی کائے
 ہتھ مل گبتیں نال تھیکر ار کھنہ ہتھ چھڑو اس اڑھی کائے
 سیدے درے سہقت منگتے ہیں بڑے نال نہجائیں ساڑھی کائے

ساڈا پيار كئى آج دا پيار نهين هے از لي پيار اسان تے هين
 اسان كل وى سائينان و هين وچ كيتا هين اقرار اسان تے هين
 ساڈى آج وى بوسه گاه بن گے تيدا درد پيار اسان تے هين
 هين سبقت بھاوین كو جھے هين بھاوین هين بدكار اسان تے هين

ميسن ل گے دل فقيران کول ملے شاه دا درد نين چھدا
 جے ديونا پوسى بے ديوسوں در بے سر درد نين چھدا
 ايو سو ترح کے چو کھٹ ل گے هين بھاوین ولسوں مرد نين چھدا
 سر سٹ تے سبقت پتے هين تھے بھاوین وهر وهر درد نين چھدا

تیدھی گول صحیفہ سچ دا ہے ساکوں سچ دے کم تے موت آوے
 تیدھے پیار دے سر سمجھدیں ہو تیں کہیں پاک ردھم تے موت آوے
 بیابنچ دے روپ سروپ راج آکھیں اکھ پر نم تے موت آوے
 ساڈا سبقت ہے معراج ایہ تیدھے نقش قدم تے موت آوے

بھانویں لکھ دے نظریں کوڑھیے بن ہاکے نظریں سچ ڈیکھوں
 لہو لوڑھ جو ہے اُج مقفل وچ ڈے تن اپنے کوں تیج ڈیکھوں
 بدھ پیریں گھنگھرو پیت والے اونڈے نظریں کنجری تیج ڈیکھوں
 گوپنا ٹھیک نی سبقت خاں اونڈا حکم جو ہے آتیج ڈیکھوں

جڈاں ساقی عام اعلان کرے ہر شخص پیالا جھل گھنڈے
 کئی پی پی بھوئیں تے ڈھہرہ نیندے کئی ڈھہرہ ڈھہرہ اپ سمجھل گھنڈے
 کئی چلدے دور توں رہ ویندن کوئی ساقی توں ول ول گھنڈے
 ہے سبقت کھید متقدردی کئی گل گھنڈے کوئی تل گھنڈے

موتی جوگن طعش سواگ اندر صحن تن من دے ورتج بھا نہیں
 اتی قبر تیکریں آن پچھا من ریگت دیاں راہیں
 نیکریں کول سبقت ڈیکھ کراہیں آکھے میں بے وارث ناہیں
 جے سڈ ماراں تاں آویسی مہیڈا پیر سواگ اتھا نہیں

کیا چھپیں حال فقیراں دے تھتے صُصم بکم عم راہندوں!
 سے ویس قلندری گل پاتا تھتے اپنے آپ اچ گم راہندوں
 کچھ گوڈری مہتھ وچ کا سے چاکوچے یار دے اچکل گم راہندوں
 ساری بھوئیں جو سبقت سین دی ہے تھتھ روح اکھے اتھم راہندوں

دل آکھے بے حد رقص وں کھیں آکھتے منجھ بھائیوال ہووے
 رگ رگ پی پی یار دا وِر دکرے لوں لوں وچ شوق کمال ہووے
 بھانویں دار ملے یا سمجھ سہا وں ہر حال پن ڈمی بھال ہووے
 کھڑی سبقت موت دی رقص کرے دمست قلند لعل ہووے

سُن سُن لقمان زمانے دا کہی لارا لارو روح وِس پوسی
 تیدری آمد سُن کے چند جویں موئی مونتجہ دا چھالا پھس پوسی
 فی الحثال ناں ہے سکر ات لگی اجھو کھر بھارتھی بے حس پوسی
 تیکوں دیکھ تے سبقت جی بہسوں ایں موت دے از روی دس پوسی

تیدراتن جام دا جگر ہے خیرات دے تیدری اکھیاں ورتج
 میدے وانگوں سا نل اکھیاں دی کا تنا دے تیدری اکھیاں ورتج
 کہیں یوسف دی ساہ جھن جھن کے پی جھا دے تیدری اکھیاں ورتج
 تہوں سبقت ادبول پس نوائے پی ذات دے تیدری اکھیاں ورتج

پھٹ پھٹ دی ہے خیرات پنی لاسینے پھٹ اسان ٹرویسوں
 درد تے پنناں کم سا ڈا سر نیواں سٹ اسان ٹرویسوں
 یکھی واسان نال نی شہر پھندے ا جھو کیریاں پٹ اسان ٹرویسوں
 جھیرا جھیر کے سبقت کیا کرنے پٹھوں جھٹ ا جھٹ اسان ٹرویسوں

اسان خیر پین لیوں آئے ہا سے گھد و کاسہ چاسا کول کاسہ ڈے
 کھس کاسہ آہیں راہ گھن ورنج نہ ڈھیر ستا سا کول کاسہ ڈے
 خیرات نہیں تال کمی ڈرنی کر گالہ صفٹا سا کول کاسہ ڈے
 اسان پنے سبقت درد تے نہ پنڈھ کھنوا سا کول کاسہ ڈے

کھس کا سہ شاہ کوں نہیں ٹھہندی توہین کرے سہتہ واسے دی
 رکھ شاہی اپنی کول اپنے ٹشاکوں لوڑنی رتی ماسے دی
 ہتھ چاگھن کا سا چھوڑا اے کاسہ جاہ نی ہاسے دی
 ترٹا کاسہ سبقت مل پوسی تیڈی شاہی مل نی کاسے دی

لوکتیں رمز لہی جاں کاسے دی ساہ ساہ چہن ہیں کاسے کوں
 ہک وار نہیں ہک جاہ تے نہیں جاہ جاہ چہن ہیں کاسے کوں
 کچھ سانگ اتے کچھ سوولی تے کہ واہ چہن ہیں کاسے کوں
 رنگ ڈیکھیں سبقت شروع وودے شاہ چہن ہیں کاسے کوں

بگھی واس فقیروں جنڈ جویں ساڈے مونہہ تے ہے مس کا سے دی
 کہیں شاہی تاج کوں کیا کرنے ساکوں ازل کنوں ڈس کا سے دی
 ایہو کا سے ہے جاگیر ساڈی ہے رمز دھی پس کا سے دی
 ساکوں چمدیوں سبقت گھٹی ورج کہیں ہے پلوالی کس کا سے دی

نوں شاہ نہیں کا سے کیا جانے تیجوں قدر نہیں کس کا سے دی
 پچھ شان فقیر نوں کا سے دا جیندی زندگی ہے وس کا سے دی
 ساڈے وس دی سبقت گالہ نہیں ساڈی روح کوں کس کا سے دی
 نوں شاہی ڈے پر نہ ڈیسوں اسناں تل جتنا کس کا سے دی

اکھیں محو تھیال ہک مرکز تے ایہا رمز الستی کھا گئی !!
 ملتے درس شہود وجود والا نہ ہونوں، ہستی کھا گئی
 میخانہ وحدت ووح اُج کل میخوار کوں مستی کھا گئی
 دل سبقت حسن پجارتوں کوں ایہا سخن پرستی کھا گئی

حق حق تھیندی ہے رگ رگ توں جڈاں عشق داسا ریل ویندی
 بت بے دل تھی بھوئیں ڈھہ پوندے روح رام دے ملک نکل ویندی
 انگ انگ وُج ذات سما ویندی بت روح دابھیس بدل ویندی
 تھیندی سبقت کھید ان اکھن دی جڈاں قطرہ بحر دو پھل ویندی

کل در پڑیاں صن اُج کا سہ سے واہ کھید فقیر بنائی ہوئی اے
 مٹاں جاگن بھاگ زبیدہ دے جھگی نال محلاں پائی ہوئی اے
 مٹی چالغداد دی گلیاں توں بجاہ عشق دے نال پکائی ہوئی اے
 ہتھ سبقت سکھنا کاسہ نیں، ستھیں خلد برین اٹھائی ہوئی اے

کیا کچھدیں زاہد کھید ساڈی ہر کھید دے مالک تھی پابندوں
 کڈی تھی بد مست بے حال پھروں کڈی ضبط چھکالب سی پابندوں
 کڈی کجے ونج اسرام پدھوں کڈی گنگا پانی پانی پابندوں
 ساڈی سبقت کھید قلندری ہے کڈی مرو بندوں کڈی جی پابندوں

تیدے ہونڈیں بیٹ دی سونہرہ ماہے ہانتر باسیت جہان کنوں!
 ماہے وسد جھوک تے جھماں صُن بے چنت ماہے نقصان کنوں
 صُن کئی شے پریٹ دی تیں بھاندی دل ماندی ہے ارمان کنوں
 توں کھڑیں سبقت ایں لگدے جوویں ڈھہر پئے ہیں آسمان کنوں

تیدے پھر والو کھوں پیش جو پئے اسان سو بھاں پلکیں تیں پارتن
 ہر میل عچ میلادیس رہا سر چنریاں دی دھائیں دھائیں پارتن
 ایڈوں کھل دامنہ مندریندا گئے اوڈوں جھنرکاں شام سبھائیں پارتن
 ساکوں سبقت بس صُن معافی ڈے اسان حرم توں ڈھیر سزائیں پارتن

وڈے وسم و لھیٹ کے ٹرے ہیں اکوں بندھار و ل ہے کیا تھسی؟
 ریح رسیٹ اڈ کے ساہ ساہ ڈے آپونڈی گل ہے کیا تھسی؟
 نہ دور توں پانی بسدے کئی نہ پھینگ لکل ہے کیا تھسی؟
 جے سبقت سانوں ریس پتے تال ساڈے اندر تھل ہے کیا تھسی؟

ہا سے جٹ تال و سدے سانوں وچ وڈی تھسی چوک وٹا وں دی
 پر پرتے مار کے ہونڈی تھسی چنچ چنچ دے تال اڑا وں دی
 ہا سے عادت اڈ دے پھیاں ڈے سنگ رل کے شور مچا وں دی
 کھرب کر پتے سبقت جتیں ڈینہ ڈے و ت اس فی الی رت وں دی

پیا ویندیں اتنا سوچ تاں سہی تہڑے سیتے حال ان کمانسی
 ایڈوں بے اوچھن گزراں ہسے اوڈوں تہڑے قال ان کیا بنسی
 یک گالھ دی سبقت ولدی بے اویں دھیر سول ان کیا بنسی
 ونج منگیں ونی کیں درتوں ساٹ بے چہڑے پال ان کیا بنسی

میڈے رونوں تے کیوں رنج تھیندیں دل چھدی نہ میں وندی
 ارچھیک چنری تال میڈے کن رچھدی نہ میں روندی
 بیڈے نہ اون دی بے پرواہ کو سچھدی نہ میں روندی
 تیدی موبجھ دی سبقت سینے وچ سوئی چھدی نہ میں روندی

رُتِ بدلی تیدیں تانگھیں دی اڈ بانہیں ملنگھ رسائی پتے ہیں
 ساکوں بھل گئے غم دنیاں دے تیدے غم کوں سینے لائی پتے ہیں
 وڈی پس ہے وسدے سانوں روح اساکھنی یاد اڈائی پتے ہیں
 بیا سبقت نین کبوتریں کون ہنچھ ہنچھ دی چوگ چگانی پتے ہیں

وٹھے سانوں شوق دے پیلے رُج دے روح دی راند رسائی پتے ہیں
 ڈوہیں لال کبوتر اکھیاں دے تیدی اہ تے روز اڈائی پتے ہیں
 بھانویں ترم پتے ہن کھ آکھڑیں دے کھرب کھرب کھال رسائی پتے ہیں
 پر سبقت لبے چچرہیں تیدے پیار دی چوگ چگانی پتے ہیں

تید ابچین قیدھے اکھیاں وچ سب مٹے منظر لائے تھے جن
 کجھ خط جن تلخ کلامی دے کجھ شوخیوں تے شہ لائے تھے جن
 بیابان چیرے دے کے انگلیں کوں دل حرفیں دے در لائے تھے جن
 آسبقت دیکھ کتاپیں وچ انویں تیلے دے پر لائے تھے جن

تید بی سو نہ دے تھل اوسو بھ دے تھئی پھر وپانی ذات یگی
 سر چھیر کئی یلنگھ ملہاریں دے پتی ساہدی ہے کائنات یگی
 اسان لوک سمندر کیا پیوں ہے قطرہ کھن اوقات یگی
 ساڈی تریہہ واسبقت حل تید بی ہے پل دوں پل دی جہات یگی

کہیں مزاج و ستیاں دل کھڑے کہیں قیاس شہزادوں کھڑے گئے
 نت چھولی و انگوں اچھل کر ہیں ہر و ہند بھرتوں کھڑے گئے
 جڈیاں اپنے کرم دی سو نہہ پانی دل اپنے قہر توں کھڑے گئے
 ساڈیاں جہراں سبقت کیا چھپیں ہر تھا پارچ دہر توں کھڑے گئے

نیدے کول ہے دولت خوشیاں دی غم نال نبھائیوں سدھ پوڑے
 کہیں روح داراگ سمجھدین ہوئیں بت ساز بنائیوں سدھ پوڑے
 باہنج معصوم کول ملکیں تے ڈینہہ رات نچا تیکوں سدھ پوڑے
 نیدیاں سبقت رنزاں اپنیاں رن ساڈی رمز اچ آئیوں سدھ پوڑے

تہیں نندرا اندی کوئی حیلہ کر کچھ دیر ولاتماں بندرا آوے
 کچھ خواب خیال دی دھرتی تے وت کیر ولاتماں بندرا آوے
 کوئی پھوکا ڈے یا مندر ساڈے ہتھ پیر ولاتماں بندرا آوے
 اونویں سبقت انگلیں سر دے وتج اُج پھیر ولاتماں بندرا آوے

اُج راہ رُلدیں نیکیوں مل پتے ہن متاں کل ٹکروں ساکوں یاد رکھیں
 روہ روہی بیٹ دے پل دے ہوئے کہیں تھل ٹکروں ساکوں یاد رکھیں
 چمبوں پیر کچھو نہیں دھوڑ تیدی یارل ٹکروں ساکوں یاد رکھیں
 دل سبقت اپنے وس وتج نہیں متاں ول ٹکروں ساکوں یاد رکھیں

ساڈی سونہرہ داسو پھرتی تھوے بھانویں پل ٹکروں ساکوں یاد رکھیں
 ہیں قریب ہیلک ہڈ کے تے راہ مل ٹکروں ساکوں یاد رکھیں
 یاد دل دیاں دھا نہیں بلکیں تے اسان جھل ٹکروں ساکوں یاد رکھیں
 اچ سبقت نکھڑ کے شک پوندے متال کل ٹکروں ساکوں یاد رکھیں

تیدے دردی خاک عیج لائے تھن ساڈے ان گھٹ ب اتھائیں پتے ہیں
 تیکوں ڈیکھ تے وجد کر نیا ہے ساڈا دل بے تاب اتھائیں پتے ہیں
 مہر مٹھو کر مٹھا کے کوئی ڈر نہیں تھیوں جھنڑ کیں ہا اتھائیں پتے ہیں
 ساکوں سبقت رنج داہل دیندے تیکوں ڈیکھ لو اب اتھائیں پتے ہیں

اوہو منظر یاد ہے آج تو نہیں کہیں حکم کیتا لب چول ڈتے !
 بھانویں پیگھ ہلارہ جتھ ہا سے اساں چوٹیاں توں ستھ کھول ڈتے
 ساڈے ڈھنڈا منظر ڈیکھ کر اتیں صہن اکھیاں تے ستھ ڈھول ڈتے
 آیا ہوش تان سبقت یاد آندے کئی اہرا ہاتیں رول ڈتے

29

ساکوں پل پل پیت دے سفریں ورتج ہر جھنڈک بنابے شول ڈتے
 کہیں دروہ کیتے ڈوں قد میں تیں کہیں منزل تے ستھ کھول ڈتے
 کہیں کاوڑ دی لب داں کیتی کہیں نصرت دے بھر جھول ڈتے
 واہ سبقت کھید مقدر دی جیکوں یار بنائے ہوں رول ڈتے

اساں میلے لوک ہنیں چند جیویں سہیے ابدے نال ازل میلی
 ہا سے پننا پک یا بکل پرح ملی پکسے نال بکل میلی
 جیویں من دی جمن میلی ہے اونویں تن دی گنگا جمل میلی
 میلے لوک ہنیں سبقت کیا چھپیں ساڈی آج میلی ساڈی کل میلی

جھٹھوں نخس خیرات دانیں بلدا کھڑوں جھولی جھل ساڈے کہیں لکھے
 ساکوں لوڑ ہے قطرے قطرے دی ہوئے پارڈ جھل ساڈے کہیں لکھے
 منگوں آج وی وی حام توں آکھے آج نہ کل ساڈے کہیں لکھے
 ساڈے سردی سبقت چھاں کائے فی اوڈے شیش محل ساڈے کہیں لکھے

ساڈا جسم جہان توں باہر ہا پر تھتے محدود انہاں اکھیاں وچ
 مچ پال کے عشق دا پنج وقتی کتے قائم سجو انہاں اکھیاں وچ
 توں تشیشہ دیکھتاں دس پوسی ساڈا چاک و جو انہاں اکھیاں وچ
 ساڈی زندگی سبقت وس تپے ساڈی روح موجود انہاں اکھیاں وچ

ہک ارتاں جسم سمیٹ کر آپس ذرا متی محدود انہاں اکھیاں وچ
 تیکوں دیکھتے سپیاں سی گھنسون کر قائم و جو انہاں اکھیاں وچ
 منحول پونجھ ایاز کوں عمران تائیں دلیسی جاہ محمود انہاں اکھیاں وچ
 موئیں بعد وی سبقت یاد رکھیں سو بس توں موجود انہاں اکھیاں وچ

ایہ سوچ کے اکھیاں دس پیاں ساڈی مونجھ مرے تید اوج تھیوے
 ہنچھوں پاند پساے تہوں پلپیں دے منظور متاں کہی تچ تھیوے
 بے اوچھن ہیں کچ نہیں منگدے احسان ایہو سئیں اوج تھیوے
 جے جاگدیں سبقت نہیں ملدا چلو خواب ۶۶ تچ آساڈ اوج تھیوے

تید می مونجھ تاں ماندا ایس کیتے بھانویں کہیں الوائے میں روپی آں
 کوئی پتر طے یا در کھڑ کئے یا کال گر لاتے میں روپی آں!
 کہیں ڈاج ٹکھے یا ناگھ بھری یا وال گنڈھاتے میں روپی آں
 کل کٹھ ہا سبقت سینگیں داتیدیاں جو آتے میں روپی آں

جان سسجان ط

نام _____ مشتاق احمد

تخلص _____ سبقت

ولدیت _____ خیر محمد خان

ذات _____ چانڈیہ بلوچ

تاریخ پیدائش _____ 8 ستمبر 1964ء

تعلیم _____ میٹرک

پیشہ _____ مدرس

آغاز شاعری _____ 1978ء

استاد شاعری _____ عاشق حسین عاشق

تصانیف _____ کھیڈ قلندر دی، بازاں دے جھٹ

تکھے تیر، سبقت دے ڈوہڑے _____

PDF By: **Ehsan Awan**

Cell No.: 0345-8711418 , 0302-7642151